

Uri Katzenstein

1

אורי קצנשטיין

Love Dub (detail)
1990
colored bronze cast
50 x 5 x 3.5 cm.
Edition: 4/9
Courtesy of the artist
Minimum Bid: \$ 3.000
Minimum bid increment: \$ 250

Love Dub (פרט)
1990
יציקת ברונזה צבועה
50x5x3.5 ס"מ
מהדורה: 4/9
באדיבות האמן
הצעה מינימלית: \$3000
סכום מינימלי להעלאה: \$250

Uri Katzenstein studied in the San Francisco Art Institute and spent the '80s in New York. His sculpture, video works and installations has been exhibited, among other places, in the State Russian Museum in St. Petersburg, the Chelsea Art Museum in New York, Kunsthalle Düsseldorf, and the Israel Museum. He participated in the São Paulo Art Biennial (2001), the Venice Biennial (2001), and Istanbul Biennial (2009). He lives and works in Israel. Katzenstein is a spectacularly gifted sculptor that clones and reproduces his own image to create hybrid figures that exemplify multiple paradoxes. He is a performance artist that acts as a mad professor, a musician that deliberately chooses to build primitive noise machines, and a creator of a new sign language that he writes out in a red dye created out of his own blood. His works are spectacles of vision that allow the viewer to confront the "other", the forbidden. The sense of failure spurned by efforts spent in vain as one tries to touch, to experience love, are experienced here through dazzling beauty. Among his known works are *Azoy*, *Home*, *Hope Machines*, and *The Family of Brothers*.

Love Dub, a sculpture of an attached prosthetic arm and leg, is an item from a parodic, delicate and subversive set of sculpted objects and body parts that only emphasize the lack of whole body and the sense of human suffering.

אורי קצנשטיין למד במכון לאמנות בסן פרנסיסקו, ואת שנות ה-80 העביר בניו יורק. עבודות הפיסול, הוידאו והמיצב שלו הוצגו, בין השאר, במוזיאון הממלכתי הרוסי בסנט פטרסבורג, במוזיאון צ'לסי בניו יורק, בקונסטאהלה דייסלדורף ובמוזיאון ישראל. קצנשטיין השתתף בביאנלה של סנט פאולו (2001), בביאנלה של וונציה (2001) ובבינאלה באיסטנבול (2009). הוא חי ועובד בישראל.

קצנשטיין הוא פסל ספקטקולרי שמשבט ומשכפל את דמותו לכדי יצירת דמויות היברידיות שמגלמות בתוכן סתירות רבות. הוא אמן מופע שמתפקד כפרופסור מטורף, מוסיקאי שבונה מכונות רעש פרימיטיביות ויוצר של שפת סימנים חדשה אותה הוא כותב בדיו אדום מדמו המוקז. בעבודותיו הוא בורא חזיונות ראויה ומאפשר לצופה פגישה עם האחר והאסור. חווית הכישלון מהמאמץ העקר למגע ואהבה, נחווים דרך יופי מסנוור. בין עבודותיו הידועות "אזוי", "בית", "Hope Machines" ו"משפחת האחים".

העבודה *Love Dub (detail)*, פסל-תותב של יד ורגל מחוברים, היא פרט ממערך פארודי, עדין וחתרני של חפצים וחלקי גוף מפוסלים, המעצים את היעדרות הגוף והכאב האנושי.

Mika Rottenberg

2

מיקה רוטנברג

Untitled
2011
mixed media on paper
27.5 x 36 cm.
Courtesy Nicole Klagsbrun Gallery, New York
Minimum Bid: \$ 2.000
Minimum bid increment: \$ 250

ללא כותרת
2011
טכניקה מעורבת על נייר
27.5x36 ס"מ
באדיבות גלריה ניקול קלגסברון, ניו-יורק
הצעה מינימלית: \$2000
כסום מינימלי להעלאה: \$250

Mika Rottenberg was born in Buenos Aires (1976) and now lives and works in the US. She completed her Masters in Columbia University, and her works have been widely exhibited – among other venues, at the

Whitney Museum of American Art, New York, the Tate Modern, London, the Guggenheim Museum in New York, and MoMA PS1. Through her complex video installations she examines the concepts of body, labor, and the manufacturing systems that serve as the perpetually voracious engine fuelling capitalist rule. Her work has a clear feminist context; she presents the female form in all its possibilities, and depicts the range of fantasies and hellish scenarios that it evokes. Her works mainly star eccentric figures, including female wrestlers, dancers, body builders, porn actresses, and obese women – all engaging in repetitive activities. Rottenberg addresses the products of the beauty industry and the clichés that guide it, but in her works these are revealed to be morbid and terror-inspiring.

In Rottenberg's sketches the body is formed through graphic gestures, with the various elements creating a seemingly familiar image. Simultaneously, this image is continuously interfered with, and subsequently left incoherent. This is also true of this drawing, where expressive, graphic shapes form what appears to be a woman eating or sexually stimulating

מיקה רוטנברג נולדה בבואנוס איירס (1976) ויוצרת בארה"ב. היא בוגרת תואר שני מאוניברסיטת קולומביה, הציגה בתערוכות רבות ברחבי העולם וביניהן: בבינאלה של מוזיאון הוויטני בניו-יורק, במוזיאון הטייט בלונדון, במוזיאון הגוגנהיים בניו-יורק, וב-PS1 המרכז לאמנות עכשווית בניו-יורק.

במיצבי וידיאו מורכבים היא חוקרת את מושג הגוף, העבודה ומערכות הייצור כמנוע של המשטר הקפיטליסטי. לעבודותיה הקשר פמיניסטי בולט – היא מציגה את גוף האישה על שלל אפשרויותיו, ועל מגוון הפנטזיות ותרחישי האימה הנוגעים אליו. בעבודותיה מככבות לרוב דמויות אקסצנטריות, ביניהן ניתן למצוא מתאבקות, רקדניות, שרירניות, דוגמניות פורנו, נשים גדולות ממדים העוסקות במלאכות רפיטיביות. רוטנברג מתייחסת לתוצריה של תעשיית היופי ולקלישאות הממשטרות אותה. עבודותיה נחשפות כמצמררות ומורבידיות.

ברישומיה של רוטנברג הגוף נוצר באמצעות מחוות גרפיות, כאשר האלמנטים השונים יוצרים דימוי כמו-מוכר, ובד בבד משבשים אותו ומפריעים לו להיווצר באופן קוהרנטי. כך גם ברישום זה בו הצורות הגראפיות האקספרסיביות יוצרות מה שנדמה כאישה שאוכלת או מענגת את עצמה.

Gilad Ratman

3

גלעד רטמן

Alligatoriver
2006

Single Screen Video Projection, 21.00 min

Edition: 2/5

Courtesy of the artist and Braverman Gallery, Tel Aviv

Minimum Bid: \$ 8.000

Minimum bid increment: \$ 500

Alligatoriver
2006

הקרנת וידיאו במסך אחד, 21.00 דק'

מהדורה: 2/5

באדיבות האמן וגלריה ברוורמן, תל-אביב

הצעה מינימלית: \$8000

סכום מינימלי להעלאה: \$500

Gilad Ratman, born in Haifa (1975), lives and works in Tel Aviv. He is a graduate of the Bezalel Academy for Art and Design, and completed his Masters in Columbia University, New York. Ratman's works have been presented in a range of exhibitions in Israel and abroad, including at the Center for Contemporary Art, Tel Aviv, the Haifa Museum, MoMA PS1 New York, the Moscow Museum of Modern Art, the LOOP Barcelona Art Festival, the Art Institute of Chicago, and others. He is the recipient of the Kiefer Young Israeli Artist Award and the 2010 Artmasters Award. Ratman will represent Israel in the 55th Venice Biennale in 2013.

The work *Alligatoriver* depicts a tribal commune that lives on the bank of a river. Despite the undomesticated appearance, the Tribe members seem to be creatures of modernity, dragging loudspeakers from place to place in preparation for a "rave" party. They enact gestures of unfulfilled violence, directed at nature and other tribe members. Ratman's works deal with the complex aspects of human behavior within a primal, ancient environment. The primordial landscape, detached from any particular time or place, create a world that shifts between fantastical to nightmare. Ratman stretches the boundaries of cinematic narrative and subverts it by constantly undermining the viewer's ability to understand what is going on. The natural landscape serves as a backdrop for human melodrama, creating a sense of impending doom. The figures are post-cultural, meaning they have clearly shed the veneer of culture, primarily language, so that all communication between them is conducted through gestures, most of which are violent in nature.

גלעד רטמן, נולד בחיפה (1975), חי ופועל בתל אביב. הוא בוגר האקדמיה לאמנות בצלאל ובוגר והתואר השני לאמנות באוניברסיטת קולומביה, בניו יורק. רטמן הציג במבחר תערוכות בארץ ובעולם, ביניהן במרכז לאמנות עכשווית בתל אביב; במוזיאון חיפה לאמנות, במרכז לאמנות עכשווית בניו-יורק PS1, במרכז לאמנות עכשווית במוסקבה, יריד LOOP ברצלונה, מוזיאון שיקגו לאמנות ועוד. זוכה פרס קיפר לאמן ישראלי צעיר ופרס ארטמטרס ב-2010. רטמן ייצג את ישראל בבינאלה ה-55 בוונציה ב-2013.

העבודה "*Alligatoriver*" מתארת קומונה שבטית שחיה על גדת נהר. חרף מראם הלא מבוית, ניכר כי הם יצירי המודרנה, בעודם גוררים רמקולים ממקום למקום לקראת "מסיבת טבע". הם עוסקים במחוות של אלימות לא ממומשת, המופנית כלפי הטבע וכלפי בני שבטם. עבודותיו של רטמן מבקשות להתמודד עם האספקטים המורכבים של ההתנהגות האנושית בתוך סביבה פראית בעלת אופי קדום. נופיו קמאיים, מנותקים מזמן או ממקום ויוצרים עולם שנע בין המסויט לפנטסטי. רטמן מותח את גבולות הנרטיב הקולנועי וחותר תחת כוחו בעודו משבש שוב ושוב את היכולת להבין את המתרחש. הטבע בעבודותיו הופך רקע למלודרמה אנושית, המייצרת תחושה של אסון מתקרב. דמויותיו הן פוסט-תרבותיות, כלומר ניכר שהשילו מעצמן את מאפייניהם התרבותיים, ובראשם את השפה, כך שהתקשורת נעשית באמצעות מחוות, רובן בעלות מטען אליים.

Marina Abramovic

4

מרינה אברמוביץ'

The Urgent Dance
1995
silk- screen on paper
126 x 74 cm.
Edition: 143 / 150
Courtesy of the artist
Minimum Bid: \$ 9.500
Minimum bid increment: \$
500

The Urgent Dance
1995
הדפס משי על נייר
126x74 ס"מ
מהדורה: 143/150
באדיבות האמנית
הצעה מינימלית: \$9500
סכום מינימלי להעלאה: \$500

The Yugoslavian-born artist Marina Abramović, one of the pioneers of performance art, has been working and investigating this art form since the '70s, and is constantly expanding the borders of its domain. She examines the physical and mental borders of the body, and exposes herself totally to the examining gaze of the viewer. The body, more particularly the artists own body, serves as the arena for her work, and the means by which she communicates with her audience. In her various works she tests the possibilities inherent in it, its regime, as well as questions of gender, and the tension between artist and viewer. Over the years her works have become ever more ambitious, the performances growing longer and longer, partly because of her struggle with the fast-paced speed that typifies our lives now deeply impacted by technological advances. The peak of this mental exploration can be seen in her solo exhibition "The Artist is Present", presented in the Museum of Modern Art (MoMA), New York in 2010.

The Urgent Dance is part of Abramović's ongoing research of human motion and its political ramifications in the physical sphere. Her work often refers to simple daily rituals, such as walking, sitting, lying down, dreaming and contemplation. The sketch documents footsteps, integrating and also interfering with each other, as a form of mapping and defining human movement. The sketches of shoe soles seem to indicate a surface comparison between the amount of space taken up by male footprints and those of high-heeled women's shoes. The stability of the shoes worn by men juxtaposes against the transience of women pumps, and also creates a sexual tension and an intrinsic struggle over control and territory.

האמנית מרינה אברמוביץ', מחלוצות אמנות המיזג, פועלת וחוקרת את התחום מאז שנות ה-70 ועוסקת באופן מתמיד בהרחבת גבולותיו. היא בוחנת את הגבולות הפיזיים והמנטליים של הגוף וחושפת את עצמה באופן טוטלי למבטם הבוחן של הצופים. הגוף, וליתר דיוק גופה שלה, הוא הזירה בה היא פועלת, והכלי דרכו היא מתקשרת עם קהלה. בעבודותיה השונות היא נדרשת לאפשרויות המתגלמות בו, למשטורו, לשאלות של מגדר ויחסי כוח בין גברים ונשים, בין אמנית וצופה. במהלך השנים עבודותיה הפכו שאפתניות יותר ויותר, ואף משך המיציגים הלך והתארך, בין השאר כמאבק במהירות שמאפיינת את חיינו כפי שהם מושפעים מהקידמה הטכנולוגית. שיאו של מהלך מחשבתי זה בא לידי ביטוי בתערוכת היחיד שלה – 'The Artist is Present' שהוצגה במוזיאון לאמנות עכשווית בניו-יורק – MOMA ב-2010.

העבודה "*The Urgent Dance*" מהווה חלק ממחקרה המתמשך של אברמוביץ' אחר התנועה האנושית והשתמעויותיה הפוליטיות במרחב הפיזי. פעמים רבות היא מתייחסת בעבודותיה לריטואלים יומיומיים כמו הליכה, ישיבה, שכיבה, חלימה וחשיבה. הרישום מתעד צעדים, המשתלבים זה בזה ופולשים זה לזה, כמעין מיפוי של תנועה אנושית ומגדרית. רישומן של סוליות הנעליים כמו חושף את שטח הפנים אותו תופסים נעלי הגברים לעומת נעלי העקב של הנשים. יציבותם של נעלי הגברים אל מול ארעיותן של נעלי העקב, מייצרת גם מתח מיני לצד מתח המאבק המתקיים תדיר על שליטה וטריטוריה.

Ori Gersht

5

אורי גרשט

Drape 2
2008
c-print
100 x 100 cm.
Edition: 2/6
Courtesy of the artist and Noga Gallery, Tel Aviv
Minimum Bid: \$ 11.000
Minimum bid increment: \$ 1.000

Drape 2
2008
c-print
100x100 ס"מ
מהדורה: 2/6
באדיבות האמן וגלריה נגא
הצעה מינימלית: \$11000
סכום מינימלי להעלאה: \$1000

Ori Gersht was born in Tel Aviv and currently lives and works in London. He completed his Bachelor degree in the University of Westminster, London, and his Masters in the Royal College of Art. His works have been exhibited in many places in Israel and around the world, including the Tate Britain and the Victoria and Albert Museum in London, the Santa Barbara Museum of Art in California, the Museum of Fine Arts in Boston, the Tel Aviv Museum of Art and the Israel Museum in Jerusalem.

Gersht combines critical thought and in-depth research in his works, both in terms on artistic value and in his exploration of meaning and collective memory. He pushes the envelope of the photographic domain and challenges existing technology, thus raising questions regarding the impact of the observer on reality. Recently his *Big Bang 1* was chosen as the first work to be exhibited in an art project in Times Square. *Drape 2* is part of a series of photographs taken through a laced curtain, allowing a glimpse from the outside in. This photograph is reminiscent of European romantic art, such as those famous images peeping into a secret glen or grove. The drape allows the lace and landscape to merge, simultaneously revealing and hiding each other.

אורי גרשט נולד בתל-אביב, חי ועובד בלונדון. לתואר ראשון באמנות למד באוניברסיטת ווסטמינסטר בלונדון ותואר שני סיים ברויאל קולג' בלונדון. הציג במגוון חללים בארץ ובעולם, ביניהם במוזיאון הטייט-בריטן, לונדון, במוזיאון ויקטוריה ואלברט, לונדון, מוזיאון סנטה ברברה, קליפורניה, במוזיאון לאמנויות יפות בבוסטון, במוזיאון תל-אביב ובמוזיאון ישראל בירושלים. בעבודותיו משלב אורי גרשט חשיבה ומחקר מעמיק הן בהיבט האמנותי והן ברובד המשמעות והזיכרון הקולקטיבי. הוא דוחף את גבולות הצילום ומאתגר את הטכנולוגיה, ותוך כך מעלה שאלות לגבי השפעתו של המתבונן על המציאות. לאחרונה נבחרה עבודה שלו כראשונה בפרויקט אמנות בטייט סקוור בניו יורק: "Big Bang 1" תוצג למשך חודש על 46 מסכי וידיאו, פעמיים ביום.

"וילון 2" ("Drape 2") הוא חלק מסדרת צילומים שנעשו מבעד לוילון מרושת, המאפשר הצצה מהפנים לחוץ. הצילום מזכיר רומנטיקה אירופאית, כמו הצצה ליער ששומר סוד. הווילון מאפשר לתחרה ולנוף להתמזג, ובו בזמן הם מסתירים ומגלים זה את זה.

Yael Bartana

6

יעל ברתנא

Democracy # 1
2012
digital pigment print
90 x 128 cm. (Image 73 x 110 cm.)
special edition 1/1
Courtesy of the artist
Minimum Bid: \$ 5.000
Minimum bid increment: \$ 500

Democracy # 1
2012
הדפסה דיגיטלית
90x128 ס"מ (הדימוי בגודל 73x110 ס"מ)
מהדורה מיוחדת 1/1
באדיבות האמנית
הצעה מינימלית: 5000\$
כוכם מינימלי להעלאה: 500\$

Yael Bartana, an interdisciplinary artist, focuses on Israeli political reality, and the system of values and symbols that is its infrastructure. Her works provide a critical look into the rituals that serve as a compass for Israeli society, and shed light on the myths they perpetuate. Her art explores those games that quickly become aggressive and violent, signifying nationalistic trends in Israel that have taken a radical and often brutal turn.

Despite the difficult and often harsh subject-matter Bartana chooses to deal with, her recent works are overtly utopian. Her last project, begun in 2007, revolves around the idea of a *Jewish Renaissance Movement in Poland* (JRMiP). The project developed from the artist's attempt to imagine an essentially idyllic situation, whereby the Polish people somehow manage to heal the rift that occurred as a result of World War II. According to Bartana, extending an invitation to the Jews for their return is actually an invitation to finally disconnect from the trauma, and to instate a new form of communication.

The work *Democracy # 1* documents a moment in a social-political protest that occurred this last summer in Israel. In the center of the photograph stand a group of teenagers, blocking the street and erecting a temporary tent encampment in the city center. It is clear that the clash between security and police officers and the teenagers is imminent. The boys seem tense and ready for violence, just waiting for trouble. One cannot ignore the reference to Bartana's *Wild Seeds*, where the teenage children play a violent and evocative game. In the game, one group of kids represent the police that have come to evacuate the settlers from their homes, and the second group play the settlers struggling to stay, clinging to the ground and to each other with all their might. The game they acted out soon became reality, and the pretend violence quickly became authentic.

יעל ברתנא, אמנית בינתחומית, העוסקת במציאות הפוליטית הישראלית ובמערכת הערכים והסמלים עליה היא מושתתת. עבודותיה מציעות מבט ביקורתי על הטקסים שמנחים את החברה הישראלית ושופכת אור על המיתוסים אותם הם משרתים. הן מתחקות אחר משחקים ההופכים במהרה לכוחניים ואלימים, המעידים על המגמות הלאומניות בחברה הישראלית, שהפכה קיצונית וברוטלית.

חרף הנושאים הקשים והנוקבים עמם ברתנא מתמודדת, עבודותיה האחרונות הן בעלות ממד אוטופי בולט. הפרויקט האחרון עליו החלה לעבוד בשנת 2007 נקרא "התנועה להתחדשות יהודית בפולין" (JRMiP). זוהי טרילוגיה שבמרכזה האפשרות המדומיינת של חזרת יהודים לפולין ולאירופה בכלל. הפרויקט צמח מתוך נסיון לדמיין סיטואציה אידיאלית מייסודה, בה העם הפולני והיהודי מתגברים על הקרע ההיסטורי שביניהם. לדברי ברתנא ההזמנה לחזור לפולין המתוארת בטרילוגיה היא למעשה הזמנה להתנתק מהטראומה, ולייסד תקשורת מחודשת. העבודה "**דמוקרטיה מספר 1**" מתעדת רגע מתוך המחאה החברתית-כלכלית שהתרחשה בקיץ האחרון. במרכז הצילום נמצאת חבורת בני נוער החוסמים כביש, מקימים מאהל ארעי באמצע עיר. ניכר כי המאבק עם כוחות המשטרה והביטחון ייתרחש בכל רגע. סימני אלימות ומתח בפני הנערים, הממתנים לפורענות. אי אפשר שלא להיזכר בעבודתה המוקדמת של ברתנא – 'Wild Seeds', בה בני נוער שיחקו משחק טעון ואלים בו חלקם מייצגים כוחות משטרה שמגיעים לפנות את המתנחלים מביתם ואחרים משחקים בתפקיד מתנחלים הנאבקים ונצמדים לקרקע והאחד לשני בכל כוחם. המשחק שהוכשרו אליו הפך למציאות, האלימות הפכה ממשית.

Yizhak Livneh

7

יצחק ליבנה

Shadow No.3
2012
oil on canvas
90 x 80 cm.
Courtesy of the artist
and Sommer Contemporary Art
Minimum Bid: \$ 4,000
Minimum bid increment: \$ 250

Shadow No.3
2012
שמן על בד
90x80 ס"מ
באדיבות האמן
וגלריה זומר לאמנות עכשוית
הצעה מינימלית: \$4000
כסום מינימלי להעלאה: \$250

Yitzhak Livneh was born in Ashkelon, Israel and currently lives and works in Tel Aviv. He is an acclaimed artist that has participated in dozens of group and solo exhibitions. These include *Veronica* in Artifact Gallery, Tel Aviv, *Biedermeier* in Mary Fauzi Gallery, Tel Aviv, *Emerald City* in Dvir Gallery, Tel Aviv, *Rare Medium*, The Center for Contemporary Art, Tel Aviv, *Stains: From the Israel in Art Collection and Elsewhere*, The Israel Museum, Jerusalem. Interviews with the artist have been published in the art magazine "Studio" and "Midrasha", and of special note is the artist book and catalogue published by the Tel Aviv Museum for Contemporary Art after the exhibition *Astonishment* that includes paintings from 1985-2008.

Livneh's style of painting and the themes he draws from are often photographs and illustrations from instructional manuals, public sales catalogues, deeds and documents. Thus, his work depicts avenues of memory, post-memory, and a search for self-identity. His works are photographic substitutes with a traumatic element interwoven in them; the substance of the painting materials, the layering of diluted colors, and the light brushstrokes that, almost randomly, are essentially artistic gestures that empty the subject from its weighty significance and leave the viewer struggling to decipher the riddle left behind. Livneh confronts the borders of good taste and challenges the concept of kitsch.

Shadow #3 is a work from a series of new paintings where the artist has captured a fleeting moment of light, creating soft pools of shadows and referencing the powerful elements of parting and grief. Yitzhak Livneh believes that painting has the power to make us see, to break visual taboos, and cope with memory. He avoids realistic details that enhance vivacity and may be interpreted as death. The light breaking out of his paintings is an internal light that leaves the viewer, despite the smooth visual result, with the strength to survive and continue on.

יצחק ליבנה נולד באשקלון, חי ויוצר בתל-אביב. ליבנה הוא אמן בכיר בשדה האמנות הישראלית ומורה וותיק ומוערך שניהן כראש המחלקה לאמנות בבצלאל וכמנהל תכנית ההמשך לאמנים צעירים בתל-אביב. יצחק ליבנה הוא אמן עטור פרסים והשתתף בעשרות תערוכות יחיד ותערוכות קבוצתיות ביניהן: "ורניקה" בגלריה ארטיפקט ת"א, "בידרמאייר" בגלריה מרי פאוזי ת"א, "אמרלד סיטי" בגלריה דביר, "רר מדיום" במרכז לאמנות עכשווית ת"א, "כתמים: מאוסף אמנות ישראל ועוד", במזיאון ישראל בירושלים. ראיונות עמו פורסמו בכתב העת לאמנות "סטודיו" ו"המדרשה" וראוי לציון הקטלוג שהופק על ידי מזיאון תל-אביב בעקבות התערוכה "תדהמה" הכוללת ציורים מהשנים 1985-2008.

אופן הציור של ליבנה וסוג המקורות שהוא משתמש: תצלומים ואיורים של ספרי הדרכה, קטלוגים של מכירות פומביות ועיבודות מצולמים המציגים את עבודתו כפרויקט של זיכרון, פוסט זיכרון, וחתימה אחרי זהות עצמית. הציורים שלו הם תחליפי צילום בעלי אלמנט טראומטי. חומריות הציור, שכבות צבע מדוללות, הנחות מכחול קלות, כמעט אקראיות, הן פעולות ציוריות שמרוקנות נושא כבד משקל ומשאירות את הצופה עם חידת הפיענוח של המכלול שלפניו. ליבנה מתעמת עם גבולות הטוב ומתגרה בקיטש.

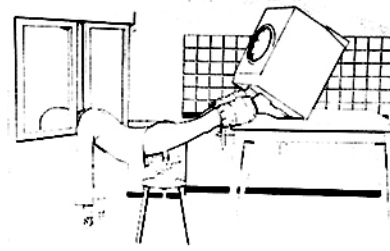
"צל מספר 3" היא-מסדרת עבודות חדשות שבה תופס האמן רגע של תאורה חולפת ומייצר כתמי צל עדינים, פעולת צמצום שמתייחסת לאלמנט החזק של פרידה ואבל. יצחק ליבנה מאמין שבכוחו של הציור לעזור לנו לראות, לשבור טאבו ראייתי ולהתמודד עם הזיכרון. הוא נמנע מפרטים ריאליסטיים שיגבירו את החיות ויתפרשו כמוות. האור הבוקע מציוריו הוא אור פנימי שמשאיר את הצופה, למרות ההשטחה הוויזואלית, עם כוח להישרדות והמשכיות.

Guy Ben-Ner

8

גיא
בן-נר

Untitled
2001
industrial paint on metal sheet
240 x 200 cm
Courtesy of the artist
Minimum Bid: \$ 9.500
Minimum bid increment: \$ 500

ללא כותרת
2001
צבע תעשייתי על פח
240x200 ס"מ
באדיבות האמן
הצעה מינימלית: \$9500
סכום מינימלי להעלאה: \$500

Guy Ben-Ner is primarily a video artist but he often combines painting and sculpture in his work. He studied in Beit Berl College and Columbia University, New York. He has been working these last years in Berlin and Tel Aviv. Ben-Ner presented in the Israeli pavilion in the 51st Biennale in Venice (2005). His work has been exhibited, among other places, in the New York Postmasters Gallery, the Museum of Modern Art (MoMA) in New York, the Massachusetts Museum of Contemporary Art, Art Focus Israel, and the Center for Contemporary Art, Tel Aviv. He is the 2008 recipient of the Sandberg Prize for Israeli Art awarded by the Israel Museum and is considered one of the leading video artists in the world. His better known works include *Moby Dick*, *Wild Boy*, *Elia* and *Treehouse Kit*. Ben-Ner incorporates realistic biographical characteristics in his work with classic, canonical stories. His earlier works focus on his identity as an artist and a family man, and he has chosen his home as his rich creative environment. By having his children acting in his videos, he challenges the roles and methods forced on him, and injects his art with humor and irony. The work *Untitled* is part of a series of meticulous sketches that elegantly depict the complex mechanisms propelling loss and self-destruction. The household items that exist within his home space constitute a danger zone, but also a safe environment for suicidal experimentation with a certain, predetermined result.

גיא בן-נר יוצר בעיקר במדיום של וידיאו, כשלעיתים נלוות לעבודותיו יצירות בציור ובפיסול. הוא למד במדרשה לאמנות בבית ברל ובאוניברסיטת קולומביה בניו יורק. הוא עובד בשנים האחרונות בברלין ובתל-אביב. בן-נר הציג תערוכת יחיד בביתן הישראלי בבינאלה ה-51 בוונציה (2005). עבודותיו הוצגו, בין השאר, בגלריה פוסטמאסטרו בניו יורק, במוזיאון לאמנות עכשווית בניו יורק, במוזיאון לאמנות במסצ'וסטס, בארט פוקוס ישראל ובמרכז לאמנות עכשווית בתל-אביב. בן-נר הוא זוכה פרס סנדברג לאמנות ישראלית מטעם מוזיאון ישראל בשנת 2008 ונמנה עם היוצרים החשובים של מדיום הוידאו ארט והקולנוע הניסיוני בעולם. בין עבודותיו הידועות "מובי דיק", "ילד פרא", "אליה" ו-"Treehousekit".

בן-נר משלב בעבודותיו מאפיינים ביוגרפים ריאליסטים עם סיפורים קלאסיים וקאנוניים. עבודותיו המוקדמות - וביניהן הרישום המוצע למכירה - מתמקדות בשאלת היותו אמן ואיש משפחה הבוחר בביתו כמרחב העשייה העשירה שלו. הוא משתף את ילדיו בעבודתו הקולנועית, קורא תיגר על השיטות והתפקידים שנתפרו לנו בעל כורחנו, ויוצק לעבודותיו הומור ואירוניה. העבודה "Untitled", היא חלק מסדרת רישומים מוקפדים, המתארים באלגנטיות מנגנונים מורכבים לאבדון והשמדה עצמית. חפצי הבית משתתפים ביצירת המרחב הביתי כאזור הרה אסון, אבל גם כמרחב מוגן לניסויים אובדניים שסופם ידוע מראש. תוך שימוש יצירתי ובלתי שגרתי בחפצים, דרך מסורת הסלפסטיק והגחכה של המושג "עשה זאת בעצמך", יצר לעצמו בן-נר מנגנון ענישה על תשוקותיו.

Sigalit Landau

9

סיגלית לנדאו

Working Title WM I+II
2010
two screen HD- video, 9:06 min
Edition: 3/6
Courtesy of the artist
Minimum Bid: \$ 26.000
Minimum bid increment: \$ 1.000

Working Title WM I+II
2010
שתי הקרנות וידיאו היי-דפנישן, 9:06 דק'
מהדורה: 3/6
באדיבות האמנית
הצעה מינימלית: 26000\$
סכום מינימלי להעלאה: 1000\$

*Sigalit Landau is considered one of the most successful active artists in the world today. She completed her studies in the Bezalel Academy for Art and Design in 1995, and immediately upon graduation exhibited in the Israel Museum and in Art Focus, Israel. Since then her works have been presented in exhibitions around the world, including the 1997 and 2011 Venice Biennale, the Documenta in Kassel, the Museum of Modern Art (MoMA), New York, and in permanent exhibitions in the Israel Museum, Jerusalem. Among her known works: **The Country** (2002), presented in the Alon Segev Gallery - a work called by the American art critic Philip Leider "the Israeli Guernica"; and **The Endless Solution**, presented in the Helena Rubinstein Pavilion for Contemporary Art, a seminal work in Israeli art. Landau presented Israel in the 2011 Venice Biennale with her work **One Man's Floor is Another Man's Feeling**. Landau incorporates the mediums of video, installation and sculpture, using everyday objects and her own body in order to create an iconic language that evokes the space she creates from, both politically and poetically.*

סיגלית לנדאו נחשבת כיום לאחת האמניות המצליחות בעולם. הציגה בוגרת בצלאל שמיד בתום לימודיה ב-1995, הציגה בתערוכה במוזיאון ישראל ובארט פוקוס. מאז היא מציגה בתערוכות בכל העולם, בין השאר הציגה בבינאלה בוונציה, בדוקומנטה בקאסל, במוזיאון לאמנות מודרנית בניו-יורק ובתצוגת הקבע של מוזיאון ישראל בירושלים. בין עבודותיה המוכרות: "**הארץ**" (2002) בגלריה אלון שגב, עבודה שהוכתרה על ידי המבקר האמריקאי פיליפ ליידר כ"הגרניקה הישראלית", ו"**הפתרון האין סופי**" (2005) בביתן הלנה רובינשטיין שהפך לציון דרך באמנות הישראלית. בשנת 2011 הציגה בביתן הישראלי בבינאלה בוונציה את המיצב "**הרצפה של האחד היא התקווה של האחר**" "One Man's Floor is Another Man's Feeling". לים המלח תפקיד משמעותי בעבודותיה, ובפרויקט חדש היא מתכננת הקמת גשר מלח בין הצד הישראלי לצד הירדני.

לנדאו יוצרת במדיומים של וידיאו, מיצב ופיסול. היא עושה שימוש בחפצים יומיומיים ובגופה שלה על מנת ליצר שפה איקונית המדברת על המקום שבו היא יוצרת באופן פוליטי ופואטי כאחד. **Working Title WN 1+2** הוא וידיאו שמוקרן משני מקרנים מסונכרנים. קבוצת גברים נראית קוטפת אבטיחים בשדה. הם מופרדים מהקרקע, עוברים מיד ליד כמו בסרט נע, ואז מושלכים למשאית. הסרט מהווה המשך לעבודתה החשובה "**ים המלח**" (DeadSee, 2005) בו האמנית עצמה נראית צפה בים המלח בתוך ספירלת אבטיחים פצועים. המשותף לעבודות אלו - התנועה הספירלית ומוטיב האבטיח.

Rebecca Horn

10

רבקה הורן

Untitled (inscribed: Katre (?) Roland 7.4.2009)
2009
ink and pencil on paper
31 x 23.5 cm.
Courtesy of the artist
Minimum Bid: \$ 13.000
Minimum bid increment: \$ 1.000

Untitled (inscribed: Katre (?) Roland 7.4.2009)
2009
דיו ועפרון על נייר
31x23.5 ס"מ
באדיבות האמנית
הצעה מינימלית: \$13000
סכום מינימלי להעלאה: \$1000

German-born artist Rebecca Horn is one of the pillars of contemporary art. She started her career in the late 1960's doing performances and short films around evocative and poetic themes. Later in the 1980's she started doing longer films while developing a unique style of sculptures and installation works. In the last decade, Horn works increasingly on paper and photography. Her aquarelles and collages keep a kind of "oriental" spirit, suggestive of imaginary landscapes, and are indeed, a portrait of her own interior landscape.

Rebecca Horn has exhibited extensively for more than forty years - from Documenta 6 (1977) to the Venice Biennale (1997) Her largest retrospective toured the New York Guggenheim Museum, the Van Abbe Museum in Eindhoven, the Neue Nationalgalerie in Berlin and the Tate in London (1994-1995). Other major solo exhibitions took place at the CGAC, Spain, The Irish Museum of Modern Art in Dublin, the Centro Cultural de Belem, Lisbon; Martin-Gropius-Bau in Berlin, and many more. Horn has also permanent architectural installations in Japan, France and Germany.

רבקה הורן, אמנית ילידת גרמניה, היא אחד מעמודי התווך של האמנות העכשווית. רבקה הורן החלה את הקריירה שלה בשנות ה-60 המאוחרות, כשיצרה מייצגים וסרטים קצרים בעלי תימות פיוטיות ומרגשות. מאוחר יותר, בשנות ה-80, יצרה סרטים ארוכים יותר ופיתחה סגנון ייחודי של עבודות פיסול ומיצב. בעשור האחרון הורן עוסקת יותר ויותר בעבודות צילום ובעבודות נייר. האקוורלים והקולאז'ים שלה שומרים על מעין רוח 'אוריינטלית' ומרמזים על נופים דימיוניים, והם אכן פורטרטים המתעדים את נוף עולמה הפנימי.

הורן הציגה בתערוכות רבות בארבעים השנה האחרונות, החל מדוקומנטה 6 (1977) ועד לביאנלה בונציה (1997). בין השנים 1994-1997 עברה הרטרופספקטיבה הגדולה שלה ממוזיאון הגוגנהיים בניו-יורק; אל מוזיאון ואן-אבה (Van Abbe) באינדהובן, הולנד; הגלריה הלאומית בברלין והטייט מודרן בלונדון. תערוכות יחיד נוספות שלה הוצגו ב-CGAC בספרד, במוזיאון האירי לאמנות מודרנית בדבלין, במרכז לאמנות בליסבון, ובמקומות נוספים. נוסף על כך היא מציגה עבודות מיצב ארכיטקטוניות בתצוגות קבע ביפן, צרפת וגרמניה.

Ohad Maromi

11

אוהד מרומי

Notation 34
2011

collage, water color and pencil on paper
34.6 x 40.3 cm.

Courtesy of the artist and Gordon Gallery

Minimum Bid: \$ 1.200

Minimum bid increment: \$ 100

Notation 34
2011

קולאז', צבעי מים ועפרון על נייר
34.6x40.3 ס"מ

באדיבות האמן וגלריה גורדון

הצעה מינימלית: \$1200

כסום מינימלי להעלאה: \$100

Ohad Maromi was born in kibbutz Mizra. At the age of 17 he signed up to study in the Kalisher Art College and later completed his Bachelor degree in the Bezalel Academy for Art and Design, and then his Masters in Columbia University, New York. Maromi was a member of a group of young artists in the '90s that wanted to create an alternative to the "poor materials" school of art typical of Israel in the 1970s. In 1998 he won the Gottesdiener Foundation Israeli Art Prize. Since 2002 he has lived and worked in New York and has presented his works in many exhibitions. His known works include *The Boy from South Tel Aviv*, *Cyclops*, the series *Perek*, exhibited in the Israel Museum, and *Society* currently exhibited in the Gordon Gallery for Contemporary Art.

The work *Notation* is part of a series of sketches and paper collages; a constructivist work that creates a viewing experience of modern art. At the heart of Maromi's work is the focus on coping with the ideal the term "modernism" and its subsequent collapse. He is greatly influenced by plays, literature, Russian avant-garde and the modern architecture mostly associated in Israeli society with the kibbutz. He sculpts with simple materials, builds architectural installations, and examines anti-heroic myths and figures. In his art, he seeks to examine the possibility of creating a utopian collective space.

אוהד מרומי נולד בקיבוץ מזרע. בגיל 17 נרשם ללימודי אמנות בקלישר ובהמשך סיים לימודי תואר ראשון בבצלאל ותואר שני באוניברסיטת קולומביה בניו יורק. מרומי השתייך לקבוצת אמנים צעירים בשנות ה-90 שעסקו בבניית אלטרנטיבה ל"דלות החומר". ב-1998 זכה בפרס גוטסדינר לאמנות ישראלית. מאז 2002 הוא חי ועובד בניו-יורק, ומציג בתערוכות רבות. בין עבודותיו המוכרות "**הנער מדרום ת"א**", "**קיקלופ**", סדרת התערוכות "**פרק**" במוזיאון ישראל, ו"**חברה**" המוצגת בימים אלה בגלריה גורדון בתל-אביב.

העבודה "**תינוי**" היא חלק מסדרת רישומים וקולאז' על נייר, רישום קונסטרוקטיביסטי שמיצר חווית צפייה באמנות מודרנית. במרכז עבודתו של מרומי עומדת התמודדות עם האידאה והשבר של המושג "מודרניזם". הוא מושפע רבות ממחזות, ספרות, מהאוונגרד הרוסי ומארכיטקטורה מודרניסטית שמזוהה בהקשר הישראלי בעיקר עם קיבוצים. הוא מפסל בחומרים פשוטים, בונה מיצבים ארכיטקטוניים ובוחן מיתוסים ודמויות אנטי הרואיות. נדמה כי הוא בוחן את האפשרות ליצור חלל קולקטיבי אוטופי.

Philip Rantzer

12

פיליפ רנצר

Poodle Balls

1997

mixed media

Measurements: 47 x 45 x 35 cm.

Courtesy of the artist and Gordon Gallery

Minimum Bid: \$ 4,000

Minimum bid increment: \$ 250

Poodle Balls

1997

טכניקה מעורבת

מ"ס 47x45x35

באדיבות האמן וגלריה גורדון

הצעה מינימלית: \$4000

סכום מינימלי להעלאה: \$250

Philip Rantzer incorporates useful objects into his work to create art that crosses the line between sculpture, often kinetic in nature, and sound. Many of his sculptural works are a collection of existing objects that coalesce to raise questions regarding immigration, transience, and borrowed hominess. Rantzer's works are grounded in everyday life while making use of the products expelled from it to provide them with a renewed significance. Playfulness is also evident in many of his works – he often uses real toys, such as dolls or stuffed animals, but their innocent appearance is stolen by the artistic act done to them. Art, according to Rantzer, is a pagan practice, an arena where adults play with subversive elements that only momentarily appear guileless. Humor also plays an important role in his art, sometimes insinuated, and sometimes grotesque.

The work presented in this exhibition is a doll of a white poodle that has been dipped or smeared in grey, black and white paint. The brown paint oozing from the little dog's head is reminiscent of a gun wound, the visible reminder of the violence perpetrated with the paint. The poodle stands on her nose, her face nestled against the wooden floor, her bottom raised flagrantly in the air, like a monument. The display case she is presented in evokes the sense that she is a strange but precious jewel, an ancient and important museum exhibit, or odd statue.

Philip Rantzer is a graduate of the Ramat Hasharon Art College. He is currently a lecturer in Beit Berl College, and head of sculpture studies there. In previous years he served as head of the art department and senior lecturer in Haifa University. His works have been presented in various solo and group exhibitions in Israel and around the world. Rantzer presented Israel in the 1999 Venice Biennale.

פיליפ רנצר משלב בעבודותיו חפצים שימושיים ויוצר עבודות הנעות בין פיסול, לעיתים קינטי, וסאונד. רבות מעבודותיו הפיסוליות עשויות כאסמבלאז' של אובייקטים קיימים ונוגעות לשאלות של הגירה, ארעיות וביתיות שאולה. עבודותיו של רנצר מחוברות לחיי היומיום בעודן עושות שימוש בסחורות שנפלטו ממנו ומעניקות להן משמעות מחודשת. הפן המשחקי הוא בעל נוכחות בגוף עבודותיו - פעמים רבות הוא עושה שימוש בצעצועים של ממש כמו בובות אדם או בעלי חיים, אלא שחזותם התמימה נעדרת מהם, לאור הפעולה האמנותית שחולל בהם. האמנות על פי רנצר היא אקט פגאני, בו מבוגרים משחקים באלמנטים חתרניים בעלי חזות מיידית מתממת. ההומור אף הוא חלק משמעותי מעשייתו האמנותית, לעיתים הוא מרוזם, לעיתים גרוטסקי.

העבודה בתערוכה מציגה בובת פודל לבנבנה שנטבלה או נמרחה בצבעי אפור, לבן ושחור. הצבע החום הזולג מראשה מייצר אסוציאציה לפצע ירי - שרידי אקט אלים שחולל הצבע. בובת הפודל עומדת על אפה, פניה ספונים בקרקע משטח העץ, וישבנה נישא אל-על כמתריס. הוויטרנה בה היא נמצאת מעוררת תחושה שמדובר בתכשיט יקר ומוזר, מוצג מוזיאלי עתיק וחשוב, או אנדרטה משונה.

פיליפ רנצר הוא בוגר המדרשה לאמנות ברמת השרון, כיום מרצה במדרשה לאמנות בבית ברל ואף אחראי ללימודי הפיסול במדרשה. כמו כן הוא משמש כמרצה בכיר באוניברסיטת חיפה. הציג בתערוכות יחיד ותערוכות קבוצתיות רבות בארץ ובעולם. רנצר ייצג את ישראל בביאנלה בוונציה בשנת 1999.

Karen Russo

13

קרן רוסו

Untitled
2010

Ink on paper
100 x 70 cm.

Courtesy of the artist and Dvir Gallery

Minimum Bid: \$ 4.000

Minimum bid increment: \$ 250

Untitled
2010

דיו על נייר
100x70 ס"מ

באדיבות האמנית וגלריה דביר
הצעה מינימלית: \$4000

סכום מינימלי להעלאה: \$250

Karen Russo is an Israeli-born artist living and working in London. Her video installations and drawings are an exploration into the dark side of human consciousness, both spiritually and socially. She examines the psychological implications of the paranormal and its impact on everyday life, challenging convention and discovering new forms of perception and representations of invisibility.

Russo is also well known for her paintings, for which she was recently a candidate for the Jerwood Drawing Prize in London in 2008. This work is part of a series of black and white drawings with ink on paper, reminiscent of German woodcuts, and serving as a philosophical starting point to examine the extremes in life and the seam joining myth, history and fantasy. The works also rely on mystical symbols to examine the collective unconscious. The dark side of the human experience is revealed through scenes of murky deeds, uncontrollable impulses and enigmatic landscapes.

Russo's works have been exhibited in such venues as the Hayward Gallery Project Space, the Victoria and Albert Museum, the Delfina Gallery in London, Busan Biennial in Korea, Montevideo in Amsterdam, Krefeld Museum in Germany, the Center for Contemporary Art and Tel Aviv Museum in Israel. After completing her studies in the Bezalel Academy for Art and Design, she was one of the youngest artists ever awarded a solo exhibition at the Israel Museum. She was voted a "Future Great" by Art Review magazine in 2007, and received numerous awards.

קרן רוסו נולדה בישראל ועובדת בלונדון. בעבודות הוידאו והרישומים שלה היא מתחקה אחר הצד האפל של התודעה האנושית מבחינה חברתית ורוחנית. היא בוחנת את ההשפעות הפסיכולוגיות של העל-טבעי ואת המפגש שלו עם היומיומי, מאתגרת קונבנציות ומגלה צורות חדשות של תפיסה ושל ייצוג הבלתי-נראה.

רוסו ידועה בציוריה, עליהם הייתה מועמדת לפרס ג'רווד לציור בלונדון ב-2008. עבודה זו היא חלק מסדרת רישומים בשחור לבן, בדיו על נייר, שמזכירים חיתוכי עץ גרמניים. הם משמשים לה כנקודת התחלה פילוסופית דרכה היא בוחנת את התיווך בין קצוות מנוגדים של החיים ואת המפגש בין מיתוס, היסטוריה ופנטסיה. הרישומים משחקים עם סימבוליקה מיסטית על מנת לחקור את התת-מודע הקולקטיבי. הצד האפל של החוויה האנושית נפתח אל תוך סצנות של התרחשויות לא ברורות, דחפים בלתי נשלטים ונופים אניגמטיים.

רוסו הציגה במקומות רבים כגון גלריה היווראד, מוזיאון ויקטוריה ואלברט וגלריה דלפינה בלונדון, בביאנלה בבוסאן, קוריאה, פסטיבל מונטווידאו באמסטרדם, מוזיאון קרפלד בגרמניה, המרכז לאמנות עכשווית בתל-אביב ומוזיאון תל-אביב. לאחר סיום לימודיה בבצלאל היא הייתה אחת מהאמניות הצעירות ביותר שקיבלו תערוכת יחיד במוזיאון ישראל בירושלים. היא הוכרזה כאחת מאמני העתיד המבטיחים על ידי המגזין ארטריווי ב-2007, וזכתה בפרסים רבים ביניהם מלגת אווטסט, מלגת המועצה הבריטית, פרס גבעון ופרס הסרט הניסיוני בפסטיבל ירושלים.

Rona Yefman

14

רונה יפמן

Caitlin Sitting (Red)

2011

Digital c-print (from medium format film)

25.5 x 21 cm.

Edition: 2/5

Courtesy of the artist and Sommer Contemporary Art

Minimum Bid: \$ 1.000

Minimum bid increment: \$ 100

Caitlin Sitting (Red)

2011

הדפסה דיגיטלית (מתוך פילם בפורמט בינוני)

25.5x21 ס"מ

מהדורה: 2/5

באדיבות האמנית וגלריה זומר לאמנות עכשווית

הצעה מינימלית: 1000\$

סכום מינימלי להעלאה: 100\$

Yefman combines the mediums of photograph, video art, texts and installation in her works. She creates complex photographic installations that undermine the clean architectural lines of the classic "white box". This current work is taken from the exhibition "TuffEnuf", currently featured in the Sommer Gallery for Contemporary Art, Tel Aviv. The project examines two female tattoo artists, one young and one old, which together form a portrait of the artist herself.

Yefman focuses on marginal cultures and the boundaries between these cultures and art. Biographical facts of her life are often interwoven into those of her characters, many of which are radical and unpredictable figures. With these she explores issues of power and representation in the medium of photography. She is interested in the concepts of freedom and the inescapable gap between what we truly are and how we would like to be. The objects of her works challenge convention and seek an authentic existence that is liberated from norms. The presentation of these women, as well as the relationship the artist conducts with them, reveals their humanity versus the fixed, mainstream definitions of identity.

Rona Yefman was born in Haifa and currently lives and works in New York. She has a Bachelor and Master degree from the Bezalel Academy for Art and Design, and completed a second Masters Columbia University. In recent years her works have been exhibited in various group exhibitions. These include Kunsthalle, Vienna, the Ronald Feldman Gallery, Lombard-Fried Projects in New York, Art Basel Miami, International Biennale in Torino, Italy, the Museum Of Contemporary Art, Cleveland, the Davide Gallo Gallery in Berlin, the Tel Aviv Museum of Contemporary Art, the Helena Rubinstein Pavilion for Contemporary Art, and Art Focus Jerusalem.

Yefman has been the recipient of many awards and grants, including an Excellence Merit award from Columbia University, the Young Artist Award presented by the Ministry of Education and Culture, and the Wolf Fund award.

רונה יפמן פועלת במדיומים של צילום, וידאו, טקסט ומיצב. יפמן יוצרת מיצבים צילומיים מורכבים שחותרים תחת הארכיטקטורה והניקיון של ה"קובייה הלבנה". עבודה זו היא מתוך התערוכה "Tuff Enuf" המוצגת בימים אלה בגלריה זומר בתל אביב. הפרויקט בוחן את דמותן של שתי אמניות קרקוע, צעירה ומבוגרת, שביחד משקפות את דמותה של האמנית עצמה.

יפמן מתעניינת בתרבויות שוליים ובגבול בין לבין האמנות. פרטים ביוגרפיים מחייה שלה מתערבבים לעיתים קרובות עם דמויותיה, שהן בעלות פרסונות רדיקליות ובלתי צפויות, מולן היא בוחנת גם סוגיות של יחסי כוחות ושל יצוג במדיום הצילום. היא מתעניינת במושג החופש ובפער בין מה שאנחנו לבין מה שאנו רוצים להיות. דמויותיה מאתגרות קונבנציות וחותרות לאוטנטיות ולשחרור ממוסכמות. דרך החשיפה שלהן ושל מערכת היחסים של הדמויות איתה היא מראה את אנושיותן אל מול הקיבוען שבתפיסות זהות מיינסטרימיות.

רונה יפמן נולדה בחיפה וחייה ופועלת בניו יורק. יש לה תואר ראשון ושני מבצאל ותואר שני מאוניברסיטת קולומביה. בשנים האחרונות היא הציגה בתערוכות קבוצתיות רבות בין היתר בקונסטאהלה בווינה, בגלריה רונלד פלדמן ובלומבארד פריד פרוג'קטס בניו יורק, בארט באזל מיאמי, בבינאלה הבינלאומית בטורינו, איטליה, במוזיאון לאמנות עכשווית בקליבלנד, אוהיו, בגלריה דוידה גאלו בברלין, במרכז לאמנות עכשווית, תל אביב, בביתן הלנה רובינשטיין ובמוזיאון תל אביב ובארט פוקוס ירושלים.

היא זכתה בפרסים ומלגות רבות, ביניהן מלגת הצטיינות מאוניברסיטת קולומביה, פרס לאמן צעיר ממשרד החינוך והתרבות ומלגת קרן וולף. עבודותיה נמצאות באוספים פומביים ופרטיים, ביניהם אוסף מוזיאון חיפה ואוסף מוזיאון תל אביב לאמנות.